

LAURINOVIČS Pēteris, Dr. S.Th., Cub. S.S.

Dzimis 1902. gada 18. oktobrī Asūnes pagastā, Latvietis. Mācījās līdz 1921. g. Daugavpils reālģimnāzijā un līdz 1926. g. Rīgas Garīgajā seminārā. Ordinēja Rīgas Sv. Jēkaba katedrālē 1926. gada 13. maijā bīskaps Jāzebs Rancāns.

Strādājis:

1926. g.	— 1927. g. 24. VI	— Rīgas Sv. Franciska draudzes vikārs
1927. g. VII	— 1929. g. 30. VII	— Aglonas ģimnāzijas pasniedzējs un kapelāns
1929. g. 30. VII	— 1929. g. 21. XII	— Aglonas draudzes vikārs
1929. g. 21. XII	— 1931. g. 12. IV	— Daugavpils Jaunavas Marijas draudzes vikārs un skolu kapelāns
1931. g.	— 1933. g.	— studijās Vīnē; studijas beidza ar <i>Dr. s.Th.</i> grādu
(k)1934. g.	— 1935. g.	— Rīgas Sāpju Dievmātes draudzes vikārs un skolu kapelāns
1935. g.	— 1940. g.	— Rīgas Garīgā semināra profesors
1940. g. 28. VIII	— 1941. g. 30. V	— Pustiņas draudzes prāvests
1941. g. 30. V	— 1942. g. 5. VI	— Preiļu draudzes prāvests un dekanāta dekāns (no 1942. g. 22. I uzdots apkalpot arī Jasmuižu)
1942. g. 5. VI	— 1943. g. 9. VI	— Aglonas draudzes prāvests un dekanāta dekāns, Garīgā semināra rektors
1943.g.	— 1944. g.	— Teoloģijas augstskolas pie Latvijas Universitātes rektors (ar dzīves vietu Rīgā)

1944. gadā priesteris Laurinovičs izbrauca uz ārzemēm. 1944. gadā viņš nokļuva Bavārijā, viņam tika uzticēts bēgļu aprūpes darbs.

Pāvests Pījs XII 1945. gada 25. decembrī priesteri Laurinoviču iecēla par 3. misijas nacionālo delegātu latviešiem un igauņiem Vācijā un Austrijā.

1946. gada 14. jūlijā priesteris Pēteris Laurinovičs tika iecelts par monsinjoru.

Monsinjors Laurinovičs miris Minhenē slimnīcā 1949. gada 5. decembrī. Izvadišanā piedalījās un runāja bīskaps Rancāns, kā arī Sv. Krēsla nunciatūras pārstāvis. Apbedīts Milhauzenas (*Mühlhausen*) kapsētā Erdingā.